

Bibliografia

Coloidequímica

R. ZSIGMONDY. Traducció de la 3.ª edició alemanya per E. MOLES. 1 vol. 517 pàg. Col·lecció de "Tratados de Ingeniería". Ed. Calpe, Madrid-Barcelona.

L'inici de l'estudi dels col·loides és degut a GRAHAM i si bé la noció de col·loiditat per ell donada resulta avui inadequada per seqüència dels múltiples avenços que la ciència ha realitzat en aquest camp, devingut avui vastíssim en les seves aplicacions, podem continuar considerant les propietats especials que qualifiquen la col·loiditat indicades per GRAHAM, com les bàsiques per a l'apreciació del fenomen.

En aquest darrer quart de segle la bibliografia sobre química col·loidal s'ha enriquit amb una vasta gama de publicacions d'homes eminents, entre els quals podem esmentar en lloc preeminent ZSIGMONDY. En efecte: les teories més fonamentals de la col·loiditat han rebut aportacions directes de l'autor de l'obra que comentem; l'examen microscòpic ha estat introduït per ZSIGMONDY en l'estudi de les suspensions col·loïdals, i ha dotat els aparells òptics emprats de seguits perfeccionaments, el coronament dels quals és l'ultramicroscopi ideat per ell amb la col·laboració de SIEDENTOPF. Hom li deu també, amb BACHMANN, un mètode de filtració basat en la preparació de membranes obtingudes per assecament de certes substàncies col·loïdals, així com experiències minucioses en vistes a demostrar experimentalment la teoria de la coagulació de SMOLUCHOWSKI.

D'ací que el llibre que comentem i del qual el Dr. Enric MOLES ha fet una pulcra traducció, tingui les garanties suficients a un bon tractat de *Química col·loidal* o *Colloidequímica* seguint la nova definició emprada.

L'autor fa precedir la part especial del seu llibre, en la qual subdivideix l'estudi dels col·loides de guisa exclusivament química, ço és, en col·loides orgànics i inorgànics, d'una interessant part general, en la qual resum mestriolament les teories que són la base d'aquesta branca de la química, els nous mètodes que han estat adoptats per al seu estudi, així com les conseqüències que tant del punt de vista físic com físico-químic hom pot deduir de les investigacions experimental i matemàtica.

Finalitza l'obra amb un capítol en el qual P. SCHERRER,—autor, junt amb P. DEBYE, del mètode per a la determinació de l'estructura interna i del tamany de les partícules col·loïdals mitjançant l'anàlisi rontgenogràfic—descriu les seves experiències per les que s'ha posat de manifest que les partícules primàries estan formades, sovint, de petits cristalls que

presenten la mateixa xarxa cristallina que els cristalls macroscòpics de les mateixes substàncies. SHERRER reproduceix en aquest apèndix algunes de les fotografies obtingudes i explica el procediment seguit per a la determinació de la posició, la intensitat i l'amplària de les línies d'interferència; aquestes línies condueixen, respectivament, a la forma i tamany del paralelepíped elemental, a la posició dels àtoms en aquest cub elemental i al tamany de les partícules presents en la pols cristallina estudiada.

Les gazògenes

H. R. TRENKLER, trad. de l'alemany de H. BISSOX. 1 vol. Ed. Payot, París.

Un problema d'extraordinària importància en l'estat actual de la indústria, és la racional valorització dels combustibles. D'ací que l'estudi dels gasògens, aparells destinats a la transformació dels combustibles sòlids en combustibles gaseosos, té avui un altíssim interès mundial. L'autor ha resumit en aquest llibre els seus coneixements sobre els gasògens i la gasificació. Ho fa estudiant separatament els combustibles sòlids diversos, les bases químiques i tècniques de la gasificació, les normes que regeixen la construcció dels diferents tipus de gasògens, l'establiment de les instal·lacions generals, l'exhauriment dels gasos i l'aprofitament dels subproductes i, finalment, la forma de conduir l'explotació.

Gran enciclopèdria de Química industrial

Traducció espanyola de la *Química de Muspratt*. Vol. VII. Ed. Francesc Seix, Barcelona.

El setè volum d'aquesta important obra, ha estat publicat de poc. Conté sengles treballs, d'eminentes autors sobre diversos temes de química industrial, arrel·lats alfabèticament. Veus ací les matèries tractades en el volum de referència:

Cristall i vidre.

Adoberia, coles, acabats i màstic. Coles i gelatines. Desinfecció i Desinfectants. Conservació de la fusta.

Dissolvents i agents d'extracció no inflamables.

Càmfora artificial.

Cautxú, gutaperxa i balata.

Gomes resines i bàlsams.

Fertilitzants i adobs.

Fibres tèxtils, cel·luloide, cel·lulosa i paper.

R. P.